

מ"י 27216/05/22 - מדינת ישראל נגד מרים אבו קוידר

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"י 27216-05-22 מדינת ישראל נ' אבו קוידר
תיק חיצוני: 225630/2022

כבוד השופט רפאל ימיני	בפני
מדינת ישראל ע"י ב"כ רס"ב רפי אזרד	מבקשים
מרים אבו קוידר ע"י ב"כ עוה"ד שחדה אבן ברי	נגד
	חשודים

החלטה

1. בפני בקשה להארכת תנאי שחרור שנקבעו בדיון קודם, בו שוחררה המשיבה בתנאים מגבילים, כשהבקשה מתייחסת להארכת תקופת הרכיב של מעצר הבית.
2. ביום 13/5/22 הוגשה בקשה למעצרה של המשיבה לצרכי חקירה, בעבירות של הסתה למרד ע"י פרסומים והסתה לאי ציות בכוונה לפגוע במדינה. לאחר ששוחררה בתנאים, הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, שהפך את החלטת השחרור והורה על מעצרה, תוך התייחסות למעשים החמורים המיוחסים לה ולעוצמת ההסתה שיש בפרסומים אותם פרסמה.
3. ביום 22/5/22 עתרו הצדדים במשותף לשחרורה של המשיבה בתנאים מגבילים. המשיבה שוחררה בתנאים מגבילים, ביניהם היה גם רכיב של מעצר בית מלא עד ליום 4/6/22.
4. כאמור, כעת באה הבקשה להאריך את מעצר הבית בעוד כשלושה שבועות על מנת להגיש כתב אישום עם בקשה להארכת תנאי השחרור עד לתום ההליכים. התיק הועבר ללשכת פרקליט המדינה והיועצת המשפטית לממשלה, על מנת לאשר הגשת כתב אישום בכפוף לקיום שימוע, כפי שמורה החוק.
5. ב"כ המשיבה, טען להיעדר סמכות להאריך את תנאי השחרור. לשיטתו משנסתיימה החקירה אין עוד אפשרות להאריך את תנאי השחרור. לדבריו, הכנת כתב אישום אינה עילה להגבלת החירות. לגופה של בקשה, טען כי מדובר בסטודנטית שצריכה להגיע לאוניברסיטה כדי להיבחן והותרה במעצר בית, תהווה פגיעה חמורה במשיבה.
6. ב"כ המבקשת טען מנגד, כי העברת התיק לעיון פרקליט המדינה והיועצת המשפטית מהווה פעולת חקירה ועל כן מדובר בבקשה שבאה בגדרי הבקשה המקורית, מעצרה של המשיבה לצרכי החקירה.
7. בעניין הסמכות טען ב"כ המבקשת, כי קיימת לבית המשפט סמכות להארכת תנאים וזאת עפ"י בש"פ 952/00 מדינת ישראל נ' דרור חוטר ישי (להלן- **בש"פ חוטר ישי**). שם דובר בבקשה להארכת תנאי שחרור שנחתמו ע"י קצין משטרה. בית המשפט קבע כי גם במקרה בו לא הוגשה בקשה למעצר, אלא השחרור היה בתחנת המשטרה

ע"י קצין משטרה, יש סמכות לבית המשפט להאריך את תנאי השחרור. אחרת, התוצאה תהיה הגשת בקשת מעצר שאין בה צורך אמיתי ושכל מטרתה היא להביא את החלטת השחרור לפתחו של בית המשפט. בוודאי שתוצאה כזו אינה רצויה, אם קיימת חלופה למעצר שפגיעתה פחותה.

8. לעניין הסמכות, סבורני כי גם ללא בש"פ חוטר ישי דלעיל, ישנה גם ישנה הסמכות לבית המשפט להארכת תנאי השחרור. הרי תנאי השחרור, כאמור, נקבעו בהחלטת בית המשפט. אם כן, כפי שיש לבית המשפט סמכות כאשר הוא מחליט על מעצר, לשוב לעיין בהחלטתו, כך קיימת לו סמכות לשוב ולדון בתנאי השחרור עליהם החליט.

9. בנוסף, מקובלת עלי הטענה כי העברת התיק לעיון פרקליט המדינה והיועצת המשפטית הינה פעולת חקירה. העברת התיק לעיון הפרקליטות או התביעות לצורך השלמת החקירה או קבלת ההחלטה האם להגיש כתב אישום, הינה פעולה יומיומית, שקורה תדיר במסגרת בקשות מעצר לצרכי חקירה. אם כן, אם העברת התיק לתובע כדי להחליט על הגשת כתב אישום הינה פעולת חקירה, הרי שהעברת התיק להחלטת ראש המערכת בוודאי שתחשב לכזו.

10. לגופה של הבקשה. כפי שנכתב בהחלטות הקודמות. המעשים המיוחסים למשיבה הם חמורים מאד המקימים עילת מעצר של מסוכנות שכן, עוצמת ההסתה בפרסומים שפרסמה היא גבוהה מאד ומשמעותית. הסתה שכזו, שבעקבותיהבאים פיגועים המכוונים ליטול חייהם של חפים משפּע, כפי שחווינו בתקופה האחרונה, לא ניתן להתייחס אליה בביטול. יש לדעת שמילים יכולות להרוג ממש ולא כמטאפורה.

11. באיזון עליו החליטה המבקשת, על פי מצוות החוק, כשהסכימה לשחרורה של המשיבה לחלופה שפגיעתה פחותה, אין בה להביא למסקנה, שמסוכנותה של המשיבה אינה קיימת עוד. על כן, משטען ב"כ המבקשת כי בכוונת המבקשת להגיש כתב אישום עם בקשה לאשר את תנאי השחרור עד תום ההליכים, סבורני כי יש לאפשר למבקשת לעשות זאת, ועניין הארכת או דחיית תנאי השחרור, יבחנו במסגרת אותה בקשה.

12. במקרה זה סבורני, כי נוחותה של המשיבה וצרכיה הלימודיים צריכים להידחות מפני האינטרס הציבורי לבטחון, שמעשיה של המשיבה, כאמור לעיל, סיכנו ומסכנים אותו באופן משמעותי.

13. אשר על כן, בסיכומם של דברים, אני מורה על הארכת תנאי השחרור, כפי שנקבעו בהחלטתי מיום 22/5/22 ובכללם הארכת הרכיב של מעצר הבית עד ליום 26/6/22.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"ב, 03 יוני 2022, בהעדר הצדדים.